RUPERTUS TUITIENSIS. LANFRANCUS CANTUARIENSIS. HIERONYMUS. ETC.
12. Jh. Seite 26v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26274
Copyright: Admont, Benediktinerstift

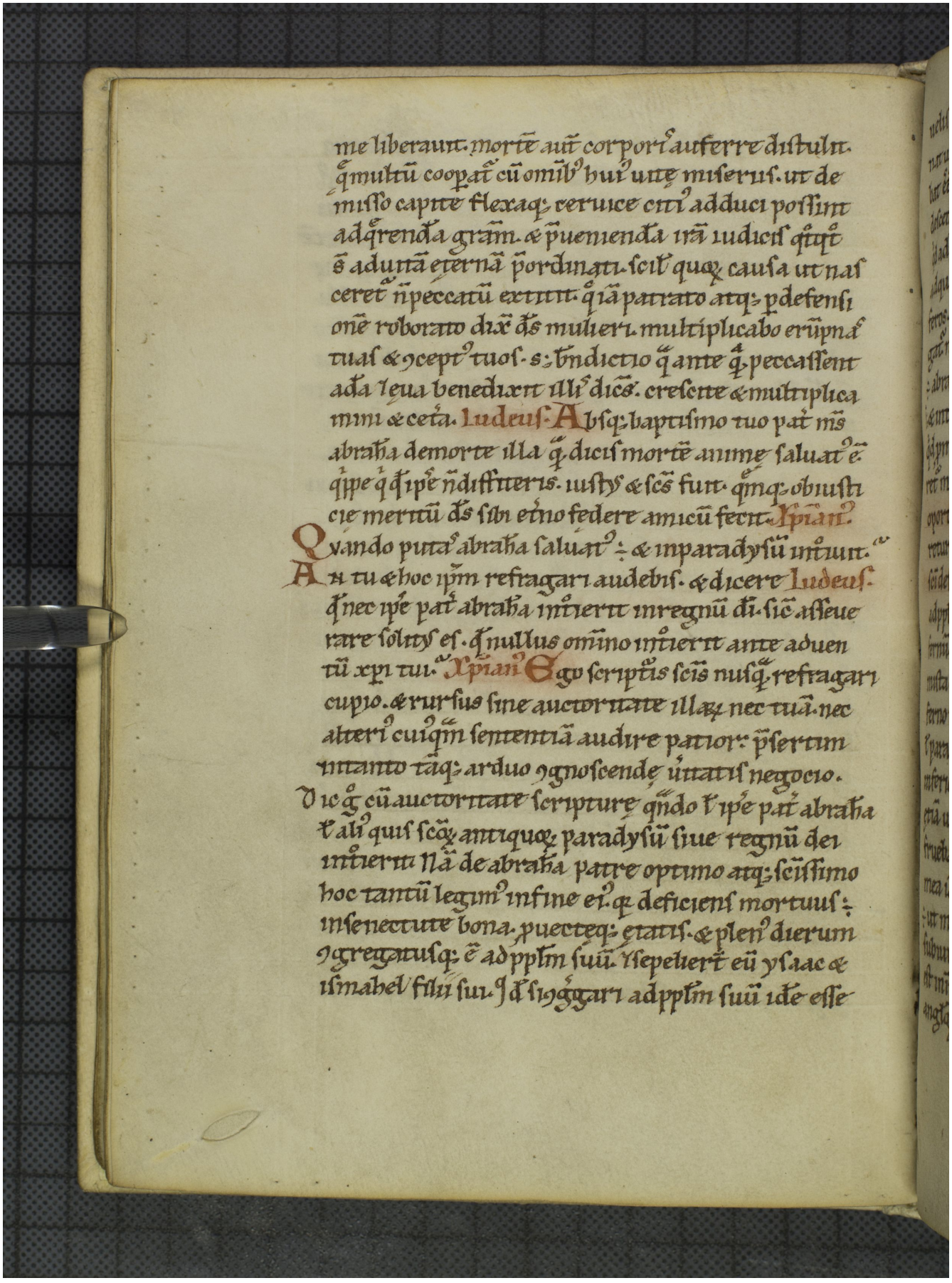

me liberauit. mortē aut̄ corpori auferre distulit.
q̄ multū cooperat̄ cū omib⁹ hui⁹ uite miseriis. ut de
misso capite flexaq; ceruice citi⁹ adduci possint
adq̄rendā grām. & p̄uenienda irā iudicis q̄tq̄t
s̄ aduitā eternā p̄ordinati. scil̄ quoq; causa ut nas
ceret̄ n̄ peccatū extitit. q̄ iā patrato atq; p̄defensi
onē roborato dix̄ d̄s mulieri. multiplicabo erūpnas
tuas & ꝯcept⁹ tuos. s; b̄ndictio q̄ ante q̄ peccassent
ad̄a leua benedixit illis dic̄s. crescite & multiplica
mini & cet̄a. Iudeus. Absq; baptismo tuo pat̄ m̄s
abraha demorte illa q̄ dicis mortē anime saluat⁹ ē.
q̄ ipe q̄ d̄ ipe n̄ diffiteris. iustus & sc̄s fuit. q̄mq; ob iusti
cie meritū d̄s sibi et̄no federe amicū fecit. Xp̄ian⁹.
Quando putas abraha saluat⁹ ÷ & in paradysū intoiuit.
An tu & hoc ip̄m refragari audebis. & dicere Iudeus.
q̄ nec ipe pat̄ abraha intoierit in regnū d̄i. sic̄ asseue
rare solitus es. q̄ nullus omīno intoierit ante aduen
tū xp̄i tui. Xp̄ian⁹ Ego scriptis sc̄is nusq̄ refragari
cupio. & rursus sine auctoritate illaꝝ nec tuā. nec
alteri⁹ cuiq̄m sententiā audire patior: p̄sertim
in tanto tāq; arduo ꝯgnoscende ūitatis negocio.
Dic g̊ cū auctoritate scripture q̄ndo l̄ ipe pat̄ abraha
l̄ ali⁹ quis sc̄oꝝ antiquoꝝ paradysū siue regnū dei
intoierit. Nā de abraha patre optimo atq; sc̄issimo
hoc tantū legim⁹ in fine ei⁹. q̄ deficiens mortuus ÷
in senectute bona. p̄uecteq; etatis. & plen⁹ dierum
ꝯgregatusq; ē ad pp̄lm suū. Ysepeliert̄ eū ysaac &
ismahel filii sui. q̄ d̄ si ꝯgregari ad pp̄lm suū id̄e esse